

heeft men moeite te wennen aan zijn uiterst preciese manier van werken: alles gaat zoo langzaam en peuterig dat men bijna meent niet te zullen verder komen onder dezen man, die iets heeft van een ouderwetschen schoolmeester en die toch als musicus modern voelt. Later beseft men het goede dezer dege-lijke methode, waaraan het te danken is dat de leerling niets schrijft in partituur, dat niet tot in de kleinste onderdeelen volkomen af is. Urban leeft met zijn leerlingen mede en „heeft een open hart voor hun overmoed en er op los schrijven. *) Uit zijn leerlingen vormde zich een twaalfstal jaren geleden een Vereeniging, waarvan de leden maandelijks een bijdrage afstonden en voor dat geld elk jaar tweemaal het orkest van Meyder een paar uren engageerden om hun werken te hooren uitvoeren: de beste manier om eigen tekortkomingen te leeren kennen. De Vereeniging bloeide en heeft het nu zoover gebracht, dat zij elken winter twee avonden geven kan, een met medewerking van het Philharmonisch Orkest, en een voor Kamer-muziek. Alleen leerlingen van Urban vinden daar gelegenheid hun werken aan een publiek van genoodigden te doen kennen. Urban stelt de programma's samen en kiest de composities. Deze avonden wekken veel belangstelling in muzikale kringen en van hier uit wordt menige stap in de openbaarheid gedaan, die voor de toekomst van gewicht is.

Na een poos bij Urban te hebben gewerkt, debuteerde Mej. Van Oosterzee op een dezer avonden met een werkje voor blaasinstrumenten „Arabischer Tanz“; het vond veel bijval en Meyder bracht het op zijn eigen programma. Op den Tanz volgden een Voorspel, Lierzangen en Naspel van „Jolanthe“. Mej. Van Oosterzee schreef die in opdracht van de commissie voor de inwijding van den nieuwen Stadsschouwburg te Amsterdam in 1894, toen die werd geopend met een opvoering van het treurspel van Hertz (vertaling van Wertheim). Kes studeerde het werk in en was met het voorspel zoo ingenomen, dat hij het op zijn repertoire hield. Wouter Hut-schenruyter van Utrecht volgde en bleef

van dien tijd af mej. Van Oosterzee warme belangstelling toedragen. Het „Jolanthe“-voorspel werd meermalen te Berlijn uitgevoerd en is ook onder de orkestwerken van mej. Van Oosterzee bij ons het meest bekend geworden. Het werd in 1896 te Antwerpen en is onlangs ook te Spa uitgevoerd op een concert uitsluitend van werken van Nederlanders *), het behoorde daar tot de meest toegejuichte nummers. In hetzelfde jaar nog componeerde mej. Van Oosterzee een „Nordische Fantasie“ voor groot orkest, die, naar ik meen, onder Gustav Kogel in het Kurhaus te Scheveningen door het Philhar-monisch orkest van Berlijn werd gespeeld. Mijn herinneringen daaraan zijn niet gunstig; de componiste was hier zoo sterk onder den invloed van Grieg geraakt, dat ze haar individualiteit er geheel bij had ingeschoten. Beter bevielen mij de „Königs-Idyllen“ (vier „Symphonische Dichtungen“ naar Tennyson), waarvan ik twee in Concert Diligentia hoorde. De componiste mocht de voldoening smaken dat Nikisch, die in 1897 in een zijner concerten te Berlijn ten gehore bracht tusschen werken van Tschaiakowsky, Spohr en Beethoven †). Zij waren een jaar te voren in een van Urbans avonden gespeeld en hadden van alle toen uitgevoerde werken het meest voldaan. Ook nu, bij een uit den aard der zaak zeer veeleischend publiek, was de ontvangst zeer gunstig. De bekende Wilhelm Tappert schreef in het „Kleine Journal“: „Neu waren zwei sinfonische Stücke aus den „Königs-Idyllen“, Szenen nach Tennyson's Dichtung, von einer auf Java geborenen und in Berlin lebenden Dame, Cornelia Van Oosterzee, die mich ungewöhnlich interessirt haben: 1. Elaine's Traum und Tod. Leichen-fahrt. 2. Fürst Geraint's Brautfahrt. Ich weiss nichts von Elaine, ebenso wenig vom Fürsten Geraint, auch ohne Programm macht die feinsinnige Stimmingsmalerei einen sehr

*) In een der concerten van Jules Lecocq (den echtge-noot van Dyna Beumer), op initiatief van Ch. v. Ister-dael, eerste cellist van het Fransche Opera-orkest alhier.

†) Arthur Nikisch, die Reinecke is opgevolgd als diri-gent der „Gewandhaus“-concerten te Leipzig, dirigeert jaarlijks tien concerten te Berlijn met het Philharmonisch Orkest, die het „evenement“ zijn van het muziekseizoen aldaar.

*) Uit een brief van mej. Van O.